

สรุปความและข้อเสนอแนะ

สรุปความ

ในการวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญคือจะสำรวจปัญหาการทดสอบวิชาต่าง ๆ ในหมวดภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้เขียนได้หาข้อมูลจาก

ก. การออกแบบสอบถามไปยังครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ในพระนครศรีอยุธยา เป็นโรงเรียนรัฐบาล 18 โรงเรียน และโรงเรียนราษฎร์ 6 โรงเรียน จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งสิ้น 198 ฉบับ ได้รับคืน 174 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 87.87 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมดที่ส่งไป ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติด้วยการคิดเทียบหาจำนวนร้อยละ

ข. การสัมภาษณ์ครูที่สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง ปีที่ 3 ในโรงเรียนต่าง ๆ เป็นจำนวน 14 โรงเรียน ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยการคิดเทียบหาจำนวนร้อยละ

ค. ตัวอย่างข้อสอบ

5.1 สิ่งที่ค้นพบจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้นำมาจากแบบสอบถามปรากฏว่ามีดังนี้

5.1.1 ปัญหาทั่วไปในการทดสอบ พบว่า ปัญหาที่ว่าครูพยายามที่จะทดสอบครอบคลุมทักษะและความสามารถทุกอย่างของนักเรียนไว้ในการทดสอบแต่ละครั้งนั้น เป็นปัญหาที่มีเปอร์เซ็นต์มากที่สุด จากการสำรวจในแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ 68.57

เป็นที่น่าสังเกตว่าไม่มีครูแม้แต่หนึ่งคนก็ตามว่าเป็นปัญหาในข้อที่ว่าในการตรวจข้อสอบปรนัยครูไม่เคยทำคำเฉลยอย่างถูกต้องไว้สำหรับข้อสอบทุกข้อในแต่ละครั้ง

5.1.2 ในการทดสอบวิชาความเข้าใจภาษาอังกฤษ [Comprehension]

นั้น ครูส่วนมากมีความลำบากในการหาเนื้อเรื่องที่จะมาทดสอบนักเรียนให้เหมาะสมทั้งในเรื่องความสั้นยาวและความยากง่าย

5.1.3 ในการทดสอบวิชาการใช้ภาษาอังกฤษ [Expression] นั้น พบว่า ครูส่วนมากไม่สามารถออกข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาในวิชานี้ได้ทั้งหมด

5.1.4 ในการทดสอบวิชาการฟังการพูด [Aural - Oral] พบว่า โอกาสที่จะให้นักเรียนทุกคนได้ร่วมบทเรียนเป็นรายบุคคลในแต่ละชั่วโมงนั้นมีน้อยมาก เพราะมีนักเรียนมากในชั้นหนึ่ง ๆ และพบว่าครูส่วนมากนั้นมีปัญหาในเรื่องที่นักเรียนมีความแตกต่างกันมากในชั้นหนึ่ง ๆ ทำให้ทดสอบลำบาก นอกจากนี้ก็มีปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนออกเสียงไม่ได้ ชัดเจน นักเรียนไม่ชอบวิชานี้ เพราะเมื่อในการรอกตอบคำถามครูทีละคน ซึ่งเป็นปัญหาที่ครูส่วนน้อยยอมรับมา

5.1.5 ในการทดสอบวิชาการวรรณคดี [Literature] หรือความรู้เกี่ยวกับหนังสือที่กำหนดให้นักเรียนพบว่า ครูส่วนมากมีปัญหาคือว่าเนื้อหาจากหนังสือของกระทรวงนั้นไม่เหมาะสมที่จะเอามาใช้ในวิชาการวรรณคดี ทั้งนี้เพราะเรื่องราวไม่ติดต่อกัน ไม่น่าสนใจ และยากแก่การจำ

ส่วนปัญหาที่ครูส่วนน้อยเขียนมากได้แก่ครู ควรจะถามเนื้อเรื่องในหนังสือหรือจะถามความรู้รอบตัวด้วย นักเรียนไม่รู้อะไรเรื่องที่อยู่ในห้องเรียน เป็นต้น

5.1.6 เกี่ยวกับปัญหาทั่ว ๆ ไปที่นอกเหนือไปจากที่กล่าวในวิชาต่าง ๆ แล้ว พบว่าเป็นปัญหาเกี่ยวกับค่านักเรียนที่ไม่พยายามใช้ภาษาอังกฤษให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง

5.2 จากการสัมภาษณ์ครูภาษาอังกฤษพบว่าไม่มีการวิเคราะห์ข้อสอบเลย ทั้งนี้เนื่องจากไม่เห็นประโยชน์ของการวิเคราะห์บ้าง และไม่มีเวลาที่จะทำการวิเคราะห์บ้าง และแต่ละโรงเรียนที่ไปทำการสัมภาษณ์นั้นปรากฏว่าไม่ได้ใช้ข้อปรกณ์ในการทดสอบเลย เพราะเห็นว่าไม่จำเป็นและเป็นการเปลืองเวลา เป็นแค่เพียงให้ช่วยในการสอนบ้างเป็นส่วนน้อย สำหรับการทดสอบไวยากรณ์ส่วนใหญ่มุ่งเน้นในการจำกฎเกณฑ์และการทำแบบฝึกหัด

โรงเรียนส่วนมากเน้นเรื่องไวยากรณ์มากกว่าที่จะเน้นในการทดสอบเรื่องเสียง การทดสอบศัพท์ส่วนมากก็ใช้การแปล และเนื่องจากต้องเร่งสอนให้ทันหลักสูตร ครูจึงมีความเห็นว่าไม่จำเป็นที่จะต้องทดสอบทุกชั่วโมงที่สอน นอกจากนั้นก็จะเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับนักเรียน ได้แก่ นักเรียนไม่เอาใจใส่เรียน นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ไม่ดี ส่วนปัญหาคำและการบริหารก็ได้แก่ของเรียน ท่องสอบคัมแลบ ทำให้เกิดการทุจริตในการทดสอบได้ง่าย และปัญหาในเรื่องการพิมพ์ข้อสอบ เป็นต้น

5.3 จากตัวอย่างข้อสอบวิชาต่าง ๆ ในหมวดภาษาอังกฤษ พบว่า

ก. ครูยังไม่เข้าใจถึงการวางจุดมุ่งหมายที่เฉพาะเจาะจงในการทดสอบแต่ละวิชาในหมวด

ข. ครูยังไม่สามารถใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการทดสอบให้ตรงตามวัตถุประสงค์ และให้มีประสิทธิภาพ

ค. ข้อสอบแบบปรนัยนั้นจะมีปัญหาต่าง ๆ เช่น

1. ข้อสอบคลุมเครือ ไม่ชัดเจน ทำให้ให้นักเรียนตัดสินใจลำบาก
2. คำสั่งไม่ชัดเจนพอ
3. ข้อเลือกไม่เหมาะสมสำหรับข้อสอบแบบให้เลือกตอบ
4. มีความผิดพลาดในการพิมพ์

สรุปได้ว่า จากการสำรวจปัญหาการทดสอบวิชาต่าง ๆ ในหมวดภาษาอังกฤษของครูที่สอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนต่าง ๆ ในนครและชนบท นี้ปรากฏว่าเป็นปัญหาที่เกิดจากครูเป็นส่วนใหญ่ดังนี้คือ

1. ครูส่วนมากยังขาดความเข้าใจในเรื่องของการทดสอบโดยเฉพาะความเข้าใจในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์ของการทดสอบและเทคนิคการทดสอบต่าง ๆ
2. ครูส่วนมากไม่ได้นับมาพิจารณาตนเอง ตลอดจนข้อสอบของตน มักจะเพ่งเล็งแต่เฉพาะเรื่องพื้นฐานความรู้ของนักเรียนเป็นส่วนใหญ่
3. มีครูบางจำพวกที่มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการทดสอบแต่ไม่ได้

นำไปปฏิบัติจริง ๆ ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร สำหรับ
ข้อนี้ ผู้วิจัย ได้ข้อมูลจากการไปสัมภาษณ์ตามโรงเรียนต่าง ๆ

4. ความสัมพันธ์ระหว่างครูภาษาอังกฤษทั้งหลายในโรงเรียนส่วนมากมีน้อย
ทั้งในด้านการสอน และการทดสอบ

5. การทดสอบภาษาของครูในโรงเรียนส่วนมากไม่ได้เป็นไปตามลักษณะโครงสร้าง
สร้างของภาษา เพราะครูยังนิยมการสอนและการทดสอบที่ว้าควยกฎเกณฑ์และการแปลอยู่เป็น
จำนวนไม่น้อย

6. ครูบางคนที่ไม่สามารถนำหลักภาษาศาสตร์ไปใช้ช่วยในการสอนและการ
ทดสอบ เพราะไม่ได้รับการฝึกฝนมาทางค่านนี้

ส่วนปัญหาในค่านที่เกี่ยวกับตัวนักเรียนและที่เกี่ยวกับโรงเรียนนั้นมีน้อย ได้แก่

1. นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษทำให้ไม่เอาใจใส่ในวิชานี้

2. นักเรียนไม่พยายามฝึกฝนตนเองเพิ่มเติมจากที่ครูสอนในห้องเรียน

3. โรงเรียนไม่ได้ร่วมมือให้ความสะดวกในการจัดพิมพ์ข้อสอบในการทดสอบ
แต่ละครั้ง

4. สถานที่ตั้งของโรงเรียนบางโรงเรียนอาจทำให้การทดสอบเป็นไปได้ไม่ดี
เท่าที่ควร

5. ห้องสอบและห้องเรียนคับแคบไม่เพียงพอแก่จำนวนนักเรียนทำให้ไม่มีความ
สะดวกในการทดสอบโดยเฉพาะการทดสอบที่ข้อสอบแบบปรนัย

อย่างไรก็ดีจะเห็นได้ว่าปัญหาต่าง ๆ ที่ได้ค้นพบจากการวิจัยนี้ ได้คล้ายคลึงกับการ
วิจัยของ ประยอม แคว้วปลอดทุกข์¹ เรื่อง "การทดสอบคือเครื่องช่วยการสอน" ซึ่งพบว่า

¹ ประยอม แคว้วปลอดทุกข์ การทดสอบคือเครื่องช่วยการสอน วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2503, 111 หน้า

ปัญหาในการทำการทดสอบภาษาอังกฤษ โดยทั่ว ๆ ไปที่ได้จากการสังเกต การสัมภาษณ์ และประสบการณ์ในการฝึกสอนนั้นสรุปได้เป็น 3 ทาง คือ

1. ปัญหาที่เกิดจากโรงเรียน ซึ่งมีปัญหาเกี่ยวกับการจัดหลักสูตร เป็นรายวิชา และการทดสอบที่ไม่รัดกุม
2. ปัญหาเกี่ยวกับตัวครูในเรื่องการฝึกฝนในการออกข้อสอบ จึงทำให้เกิดข้อบกพร่องโดยรวมทั้งการให้คะแนนในถูกต้องแน่นอนควย
3. ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนนั้น ปรากฏว่ามีปัญหาเกี่ยวกับความรู้ของนักเรียนไม่เท่ากัน และนักเรียนขาดความกระตือรือร้นและความรับผิดชอบในการสอบ โดยเฉพาะการสอบย่อยเป็นครั้งคราว

ข้อเสนอแนะ

จากการสำรวจปัญหาการทดสอบวิชา ในหมวดภาษาอังกฤษของระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนครและธนบุรี ทำให้ผู้เขียนได้ข้อคิดหลายประการ จึงขอเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับตัวครู
 1. ครูควรพยายามค้นหาความรู้ และความชำนาญในการออกข้อสอบชนิดต่าง ๆ เพื่อครูจะได้ตั้งข้อสอบได้ถูกต้องและดีที่สุด
 2. ครูจะต้องวางวัตถุประสงค์ของการทดสอบไว้ก่อนทุกครั้งเมื่อมีวัตถุประสงค์ หรือความมุ่งหมาย แล้วจึงเลือกที่จะออกข้อสอบแบบใด และอย่างไร จึงจะเหมาะสม และได้ผลดีที่สุด
 3. ครูจะต้องเตรียมเวลาให้มีพอในการคิดตั้งข้อสอบทุก ๆ ครั้ง ไม่ควรออกข้อสอบอย่างรีบร้อน ทางที่ดีควรจะคอย ๆ ตั้งไว้ให้เป็นพวกเป็นหมู่ เมื่อถึงคราวจะสอบจะได้นำมาใช้ได้เป็นชุด ๆ ไป โดยไม่ต้องเสียเวลามาก
 4. ครูที่สอนอยู่ในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ ควรช่วยกันสร้างข้อสอบ วิเคราะห์ข้อสอบเก่าของทุกชั้นทุกวิชาในหมวด และนำมาเก็บรวบรวมไว้เป็นธนาคารข้อสอบ เพื่อความสะดวกในการที่จะนำมาใช้ทดสอบได้เสมอในเวลาที่ต้องการ

5. ครูควรทดสอบภาษาอังกฤษตามลักษณะหรือองค์ประกอบของภาษา ทดสอบในเรื่องเสียง และระบบของเสียง ศัพท์ และแบบสร้าง ให้ครบ และทดสอบทักษะต่าง ๆ ทางภาษา คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่า จะต้องทดสอบให้ครบหมดในการทดสอบครั้งหนึ่ง ๆ แต่ตลอดปีการศึกษาครูควรจะทดสอบนักเรียนให้ครบหมด

อย่างไร ก็ศึกษาหาเทคนิคการจัดให้มีการอบรมครูประจำการหรือจัดให้มีการสัมมนาเกี่ยวกับการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษเป็นประจำ เพื่อให้ครูมีความกระตือรือร้นและได้รับความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ

2. ข้อเสนอแนะโดยทั่วไปสำหรับโรงเรียน

1. ในการทดสอบทุก ๆ ครั้ง ทางโรงเรียนควรอำนวยความสะดวกโดยจัดพิมพ์ข้อสอบแจกให้นักเรียน ทั้งนี้เพราะข้อสอบส่วนมากมักจะเป็นข้อสอบแบบปรนัย ถ้าโรงเรียนไม่ให้ความสะดวกในเรื่องนี้ การทดสอบย่อย ๆ อาจจะมีไม่ไค้บ่อยนัก เพราะถ้าครูต้องเขียนข้อสอบแบบกระดานดำ จะทำให้เสียเวลามากเนื่องจากการทดสอบควรใช้เวลาเพียงส่วนหนึ่งของการสอนเท่านั้น

2. ในการทดสอบแบบเป็นทางการ [Formal Test] ทุก ๆ ครั้ง โรงเรียนควรดูแลจัดการเรื่องสถานที่สอบ ไม่ควรให้แออัดจนเกินไป อาจจัดการสอบเป็น 2 ชั้น โดยแบ่งการสอบเป็นชั้น ๆ ไป ไม่จำเป็นต้องสอบพร้อมกันหมดทุกชั้นในโรงเรียน หรือพิมพ์ข้อสอบเป็น 2 ชุด เรียงข้อมากไปหาข้อน้อย 1 ชุด เรียงจากข้อน้อยไปหาข้อมากอีก 1 ชุด แล้วแจกข้อสอบสลับกันในเวลาสอบ

3. โรงเรียนควรให้ผู้คุมสอบอย่างเพียงพอ และชี้แจงให้ผู้คุมได้มีความระมัดระวังให้มากที่สุดสำหรับข้อสอบแบบปรนัย ในกรณีที่ไม่สามารถจะขยับขยายโต๊ะสอบของนักเรียนให้ทางกันได้มากพอสมควร นอกจากนั้นครูคุมสอบควรพร้อมที่จะตอบปัญหา ข้อข้องใจต่าง ๆ ของนักเรียนที่อาจเกิดขึ้นได้ในขณะสอบ เช่น การพิมพ์ตัวสะกดผิดหรือพิมพ์ตกหล่นไป เป็นต้น